

מה הבציה לעצת?

אלה: קוראים לי יעל, אני בת 16 ויש לי חבר כבר שנה. אנחנו קשורים זה לזה ואהבים מאוד, ואני מקווה שאפילו נתחתן יום אחד. אני חייבת לומר שקשה לי מאוד עם הקטע של "שמירת נגיעה". אני יודעת שאצטלו זה לא סתם עניין כינוי-חיזור, אלא ביטוי אמיתי לאהבה שלנו. אני גם חזקה ויודעת לומר על הגבולות שלי ובלוחה שנה לא יגרום להגיע לזבובים לא טובים. אז מה הבציה בעצת?

תשובה: שלום יעל. הרבה אנשים חושבים ששמירת נגיעה היא מעין גדר שנועדה לשמור מלהיגרר לדברים חמורים יותר.

זו פשוט טעות! מדובר באיסור העומד בפני עצמו, שמקורו מהתורה (זו דעת הרמב"ם וכך נפסק בשולחן ערוך), והוא נלמד מהפסוק "איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערווה" (ויקרא יח, 1). התורה לא אוסרת רק גילוי ערווה ממש, אלא כל התקרבות לזה.

וכמו שהאיסור לאכול טרף אינו מחשב 'שמה נתדרדר למשהו חמור יותר', אלא בעייתי בעצמו, כך גם כאן.

צריך להצטער מאוד על התפשטות הביטוי "שומר נגיעה", שיוצר רושם שגוי כאילו מדובר באיזה מנהג חסידות או חומרה של צדיקים עליונים. ממש לא! מדובר בדין תורה פשוט ומחייב (ובאותה מידה היה גם אפשר לומר "אני שומר חזיר"...). יהודי שנאמן לדבר ה' הולך אחריו גם כשזה קשה וגם כשזה לא מובן.

אחרי ההקדמה הזו ננסה להציע כמה כיווני חשיבה שיעזרו לנסות להבין מה עומד מאחורי העניין. בסך הכול נגיעה קטנה, חיבוק, נשיקה. על מה כל הרעש?

א. **סדר נכון** – התורה מלמדת אותנו שכדי לבנות קשר עמוק, מספק וארוך טווח חייבים ללכת לפי הסדר. להתחיל מבפנים – מחיבור עמוק ויציב של הנפש, ורק כשלב המשך יבוא המעגל החיצוני של החיבור הפיזי.

ב. **מחויבות** – קשר פיזי יוצר במהירות חוויות עוצמתיות ומחולל אשליה של קירבה גדולה וחיבור, למרות שלא תמיד יש לזה כיסוי נפשי. נשיקה קטנה גורמת לתחושה עזה של קירבה בעוד שייתכן שמבחינה אובייקטיבית יש פער גדול בין הצדדים ובעיות בהתאמה שלהם.

ג. **אין אהבה בלי אחריות** – חז"ל אסרו לחיות יחד עם אישה אם נמצא פסול בכתובה. הסיבה לכך היא שכדי שקשר גופני ינבע מהמקום הנכון והוא יהיה כנה ואמיתי ולא סתם זול ונצלני, חייבת להתלוות אליו אחריות ומחויבות. אחרת, יש חשש שזו לא באמת אהבה, אלא אהבה עצמית. ממילא, בחברויות בגיל הנעורים כשאין שום מחויבות אמיתית לקשר, לא נכון לקיים קשרי גוף.

ד. **מתקנת הלב** – בגיל צעיר, כאשר עדיין לא בשלים לקשרים עמוקים, קשר פיזי מרגיל את האדם לקשר חיצוני, כשעניינים כמו מראה, לבוש והתבטאות תופסים מקום מאוד מרכזי ולאווך האופי והאישיות. כשמתרגלים לזה, גם כשגדלים קשה להשתחרר מהדפוס הזה.

ה. **הנאמנות** היא דבר בעל עוצמה אדירה. מי שיבזבז אותה על קשרים לא רציניים ומשחקי אהבה של ימי הנעורים, כשיגיע בבוא היום ל"דבר האמיתי", יגלה שאיבד את הטעם הייחודי של הבלעדיות של הפעם הראשונה. מגע הקסם הוא דבר יקר שחבל לחלוק אותו עם מי שאין לא בטוחה במאה אחוז שאת הולכת לחלוק איתו את החיים שלך. כשאין ראשוניות קיים גם חשש של השוואות, אפילו שלא במודע, לחוויות מן העבר, שיאפילו ויפגעו מאוד בקשר הנוכחי.

ו. **הנאמנות** – אחד הדברים הנפלאים שנטע בנו הבורא זו רגישות טבעית וכוחות משיכה כלפי המין השני. אלו דברים נפלאים שנועדו לחבר ולחזק את הקשר בין בני הזוג. זלזול בשמירת נגיעה כמו גם חוויות לא צנועות אחרות (ים מעורב, סרטים לא מבוקרים וכדו') גורמת לרגישות הטבעית שלנו להתקרות ולהישחק. כשאדם כזה יגיע לרגע האמת וירצה לחוות ולהתרגש מהקשר

עם בן זוגו האמיתי, הוא יגלה שאיבד את היכולת הזו. מי שהתרגל לשים חמש כפות סוכר בקפה שלו, כבר לא יוכל ליהנות מכוס עם כף אחת. זה כבר "לא מתוק" לו יותר...

ז. חננין נפץ – "אין אפוטרופוס לעריות", פירושו שכשאנחנו עוסקים בכוחות וביצרים כל כך גדולים, אי אפשר לסמוך על שום דבר. אין אדם בעולם שיכול לומר על עצמו בביטחון "לי זה לא יקרה", "אני אעשה רק את זה ולא יותר". הרי אדם לא מכיר את עצמו בכל המצבים, ועל אחת כמה וכמה שאינו מכיר את הצד השני. אי אפשר לדעת עד להיכן הדברים יתגלגלו. להדליק שריפה ענקית די בגפרור אחד. אך לכבותה צריך מים רבים שלא תמיד מצויים.

ח. מנחם חלקק – שמירת הנגיעה עכשיו אינה דילמה נקודתית אלא החלטה עקרונית. בְּמָה אני מאמין ואיך אני מנהל את החיים שלי. האם אני נאמן לדבר ה' או לא. המרחק בין לגעת לפני הנישואין בחברה שלך לבין לגעת אחרי הנישואין בנשים אחרות שאינן נשואות לך, אינו כה גדול. מי שלא מבין על מה אנחנו מדברים שייצא לרחוב ויראה איך נראים היום יחסי גברים-נשים בעולם המערבי כשכל הגבולות נפרצים. מי שיזלזל בשמירה על התחום הזה, בקלות עלול גם לסגת אחורה מבחינה רוחנית בתחומים נוספים.

יעל, אין ספק שמדובר בניסיון גדול. אבל המחיר של ויתור על קדושת הנגיעה - גבוה, והפרי של השמירה יקר ומתוק. ככל שתהיו עכשיו גיבורים יותר כך מה שתוכלו לבנות אחר כך, בבוא היום, יהיה חזק יותר. אני רוצה לאחל לך שתגיעי בעז'ה לחתונה שלך עם 100% כוחות של אהבה מבלי לבזבז אפילו טיפה אחת קודם. בהצלחה!

כתב: הרב יוני לביא. Yonilavi10@gmail.com